

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15.01.1993, sp. zn. 11 Tz 51/92, ECLI:CZ:VSPH:1993:11.TZ.51.1992.1

Číslo: 30/1993

Právní věta: Samotná okolnost, že věc byla při předběžném projednání obžaloby vrácena podle § 188 odst.1 písm.e) tr.ř. prokurátorovi k došetření, není důvodem, aby trval i nadále důvod vazby podle § 67 písm.b) tr.ř. Má-li být dokazování doplněno jen znaleckým posudkem, není tu zpravidla obava, že by toto objaňování obviněný mohl mařit.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 15.01.1993

Spisová značka: 11 Tz 51/92

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba, Vrácení věci prokurátorovi k došetření

Předpisy: 141/1961 Sb. § 67 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti České republiky Vrchní soud zrušil usnesení Městského soudu v Praze z 8. října 1992 sp. zn. 5 To 346/92 a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 z 27. srpna 1992 sp. zn. 1 T 66/92 ve výroku o vazbě obviněného T. N. a Městskému soudu v Praze přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Obviněného T. N. propustil z vazby na svobodu.

Z odůvodnění:

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 z 27.8.1992 sp. zn.1 T 66/92 byla při předběžném projednání obžaloby vrácena podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. prokurátorovi k došetření věc obviněných mladistvé P. Z. a S. K. a obviněného T. N.

Zároveň byl obviněný T. N. podle § 192 tr. ř. ponechán ve vazbě.

Proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 podali v zákonné lhůtě stížnost jednak obvodní prokurátor pro Prahu 4 proti výroku o vrácení věci prokurátorovi k došetření, jednak obviněný T. N. – proti výroku o vazbě.

Usnesením Městského soudu v Praze z 8. 10. 1992 sp. zn. 5 To 346/92 byl z podnětu stížnosti

prokurátora podle § 149 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. ř. zrušen výrok, jímž byla věc vrácena prokurátorovi k došetření, a Obvodnímu soudu pro Prahu 4 bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Stížnost obviněného T. N. byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

Ministr spravedlnosti ČR podal 11. 12. 1992 ve prospěch obviněných proti usnesení Městského soudu v Praze stížnost pro porušení zákona. Napadl pouze tu část usnesení Městského soudu v Praze, v níž byl zrušen výrok o vrácení věci prokurátorovi k došetření a v níž bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 4 uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Ministr spravedlnosti ČR namítl, že Městský soud v Praze neměl z podnětu stížnosti prokurátora rozhodovat, neboť obvodní prokurátor pro Prahu 4 mezitím vzal stížnost zpět. Podle ministra spravedlnosti ČR měl Městský soud v Praze, resp. předseda senátu tohoto soudu, vzít na vědomí zpětvzetí stížnosti prokurátora postupem podle § 144 odst. 4 tr. ř. V závěru stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti ČR navrhl, aby bylo vysloveno vytykané porušení zákona, ke kterému došlo ve prospěch i v neprospěch obviněných, a aby byla zrušena vadná část napadeného usnesení Městského soudu v Praze.

Vrchní soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Městský soud v Praze o stížnosti obvodního prokurátora pro Prahu 4 meritorně rozhodl 8. 10. 1992, aniž reagoval na skutečnost, že již 23. 9. 1992 mu došel přípis Obvodního soudu pro Prahu 4 se sdělením, že prokurátor vzal stížnost zpět, a s fotokopii podání prokurátora, jehož obsahem bylo výslovné zpětvzetí stížnosti. Obvodnímu soudu pro Prahu 4 došla tato fotokopie 3. 9. 1992, přičemž samotné podání prokurátora je z 2. 9. 1992. Za těchto okolností měl Městský soud v Praze zaměřit dokazování na objasnění věci z toho hlediska, zda prokurátor skutečně vzal podanou stížnost zpět, a to s ohledem na okolnost, že Městskému soudu v Praze byla předložena jen fotokopie podání prokurátora. Městský soud v Praze si měl opatřit originál uvedeného podání, případně dotazem u obvodního prokurátora pro Prahu 4 ověřit, že předložená fotokopie odpovídá jeho podání.

Jestliže by se potvrdilo, že obvodní prokurátor pro Prahu 4 skutečně vzal podanou stížnost zpět, jak to vyplývá z předložené fotokopie jeho podání, měl předseda senátu Městského soudu v Praze rozhodnout podle § 144 odst. 4 tr. ř., zda zpětvzetí stížnosti bere na vědomí.

Tím, že Městský soud v Praze z podnětu stížnosti prokurátora meritorně o ní rozhodl a zrušil v usnesení obvodního soudu pro Prahu 4 výrok o vrácení věci prokurátorovi k došetření a uložil Obvodnímu soudu pro Prahu 4 nové projednání a rozhodnutí věci, uplatnil svou přezkumnou pravomoc bez toho, že by náležitě zjistil, zda tak může učinit vzhledem k oprávnění prokurátora vzít podanou stížnost zpět a zda není na místě postup spočívající v tom, že předseda senátu vezme zpětvzetí stížnosti na vědomí. Městský soud v Praze tedy porušil v neprospěch obviněných zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovením § 144 odst. 2, 4 tr. ř.

Městský soud v Praze porušil zákon v neprospěch obviněného T. N. také tím, že zamítl jeho stížnost jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. na podkladě závěru, že u obviněného nadále trvají důvody vazby podle § 67 písm. b) tr. ř.

Poté, co skončilo přípravné řízení a byla podána obžaloba, ve skutečnosti odpadly důvody vazby u obviněného T. N. a obviněný měl být správně propuštěn z vazby na svobodu již Obvodním soudem pro Prahu 4 při předběžném projednání obžaloby v rámci rozhodování podle § 192 tr. ř., a to bez ohledu na vrácení věci prokurátorovi k došetření.

Obviněný T. N. byl vzat do vazby usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 z 18. 3. 1992 sp. zn. Nt 1545/92 z důvodů uvedených v § 67 písm. b) tr. ř.

Důvod vazby podle § 67 písm. b) tr. ř. odpadl proto, že obvinění i svědci byli vyslechnuti. Pokud Obvodní soud pro Prahu 4 v souvislosti s vrácením věci prokurátorovi k došetření požadoval doplnění důkazů výsledkem svědků, šlo o opakované výslechy svědků, kteří již jednou byli vyslechnuti, a to k okolnostem, které nemají význam pro posouzení věci obviněného T., nýbrž spoluobviněných mladistvých P. Z. a S. K. Není tedy reálná obava, že obviněný T. N. bude na svědky či spoluobviněné nějak působit a mařit tak objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání. Obvodní soud pro Prahu 4 v souvislosti s vrácením věci prokurátorovi k došetření uložil doplnění důkazů též znaleckými posudky. Ani vzhledem k nim však nevyšly najevo takové skutečnosti, které by odůvodňovaly obavu, že by je ovlivňoval.

Tím, že Obvodní soud pro Prahu 4 ponechal obviněného T. N. ve vazbě, porušil zákon v ustanoveních § 192 a § 67 písm. b) tr. ř. v neprospěch obviněného. Městský soud v Praze pak porušil zákon v neprospěch obviněného T. N. v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. tím, že zamítl jeho stížnost jako nedůvodnou.

Ze všech těchto důvodů vrchní soud vyslovil zjištěná porušení zákona a zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze v celém rozsahu a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ve výroku o vazbě obviněného T. N.

V dalším vrchní soud přikázal Městskému soudu v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Městský soud v Praze náležitě zjistí, zda obvodní prokurátor pro Prahu 4 vzal zpět stížnost podanou proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4, a v závislosti na tomto zjištění rozhodne o dalším postupu v tom smyslu, zda je na místě postup podle § 144 odst. 4 tr. ř. anebo postup podle § 147 odst. 1 tr. ř.

Obviněného T. N. vrchní soud propustil z vazby na svobodu (§ 72 odst. 1 tr. ř.). Obviněný však může být do vazby znovu vzat, pokud svým jednáním způsobí, že bude naplněn některý z důvodů vazby, jak jsou vymezeny v § 67 tr. ř.